

Tato diplomová práce je výsledkem samostatného teoretického studia charakteru, role a možnosti jedinečné lidské mysli ve vztahu k okolnímu světu. Mapuje částečně dosažené výsledky v oboru studia lidské mysli, ať už z přírodovědeckého nebo filosofického hlediska. Sběrem a komparací jednotlivých tezí bylo možné nenásilně a logicky dospět ke konsistentní koncepci, které je vostrém protikladu vůči současnému západnímu proudu racionality určitého typu. 1

Práce na zvoleném tématu je tedy motivovaná aktuální otázkou oprávněnosti směřování :vývoje západní společnosti. Ačkoliv se jedná o problematiku zdánlivě čistě akademickou a odtáženou od reálné každodennosti dnešního člověka, situace je ve skutečnosti opačná. Vycházíme-li z prosté žité zkušenosti, ze sledování politického vývoje Evropy, Spojených států a následně celého světa, z povšimnutí si současné "lidové filosofie" založené na racionalistické, materialistické krátkozrakosti a nechuti ke globálně zodpovědnému jednání, je zřejmé, že odpověď na otázku se po funkci do konečných důsledků nepochopitelného fenoménu lidské mysli je žádoucí.

Odůvodnění relevance zvoleného tématu lze však pojmout i z opačného úhlu pohledu, tedy nikoliv jakožto potřebu současné společnosti jako celku, nýbrž individua, osamocené bytosti do určité míry ztracené v labyrintu světa. Důsledky devastace už člověka zasáhly v mnoha ohledech - biologicky, psychologicky, sociálně i mravně? Osoba kráčející vstříc dnešku, bez snahy dohlédnout za horizont noci, která by den dnešní překlenula na zítřek, nemá vnitřní důvod rozvíjet sebe sama, objevovat vlastní možnosti a cítit se součástí neopakovatelného celku, který stojí za to chránit. Potřeba křehké rovnováhy mezi akcentací individuality a společnosti byla zdeformována do podoby omezené individualizace, jedinec ~džívá svůj život ve jménu sebekultury a své konání nedokáže a nechce nahlédnout ze širší perspektivy.